

Barn, ungdom og familie

God hjelp – uansett hvor du bor

Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) har som hovedoppgave å gi våre brukere hjelp og støtte, uansett hvor de bor i Norge. Vi skal nå vårt mål gjennom faglig dyktighet, åpenhet, kompetanseutvikling og et godt samarbeid med hver enkelt kommune.

De ansatte i Bufetat er engasjerte mennesker med høy kompetanse innen sine arbeidsfelt. For å sikre et fortsatt høyt faglig nivå satser Bufetat systematisk på forskning og samarbeid med fagmiljøer. Hensikten er å sikre høy og riktig kvalitet på arbeidet. Vi vil forklare hva vi arbeider med og hvordan vi arbeider. Det vil vi gjøre ved å gi tilgjengelig, riktig og nyttig informasjon om våre fagfelt til alle som har behov for det. Våre brukere skal se sammenhengen mellom det vi sier og det vi gjør.

Et viktig mål for oss er å skape et åpnere barnevern. Et barnevern som inviterer til dialog og innsikt i feltet. Vi skal gjøre det vi kan for å bedre forståelsen for barnevernets arbeid, uten at det skal gå på bekostning av taushetsplikten. Vi skal også vise ydmykhet overfor hver enkelts behov og utfordringer, og vi skal ha respekt for hvert enkelt menneske som blir berørt av det vi gjør. Vår etat skal ha takhøyde for kritikk og vi skal lytte til dem som har noe å si. Sammen skal vi gi et tilbud av like god kvalitet til alle!

Pål Frydenberg
Direktør for region sør

Ann-Marit Sæbønes
Direktør for Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

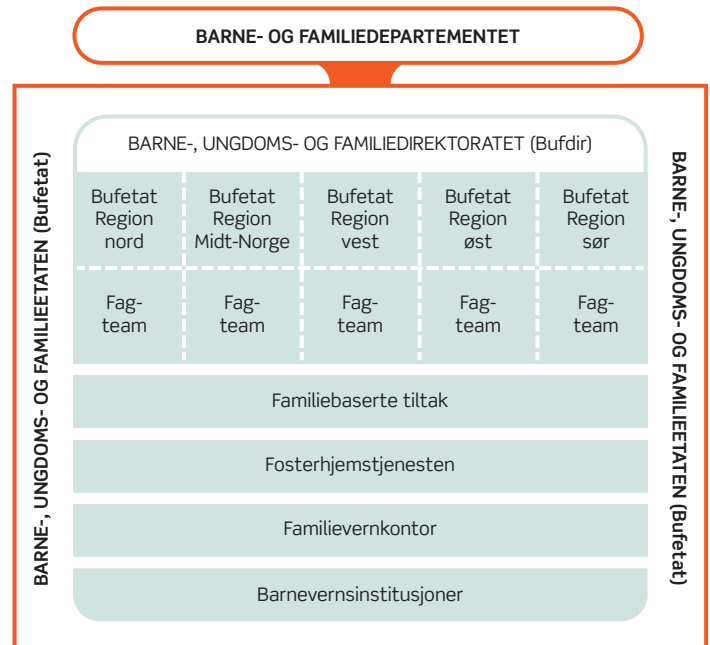
Barne-, ungdoms- og familieetaten

Barne-, ungdoms- og familieetatens (Bufetat) hovedoppgave er å gi våre brukere hjelp, støtte og informasjon med god kvalitet uansett hvor de bor i landet.

Etaten er organisert i fem regioner og et direktorat under Barne- og familiedepartementet. Bufetat har ansvaret for det statlige barnevern, familievern og adopsjon. Kommunene har ansvaret for første-linjetjenesten i barnevernet. God og nær kontakt med kommunene er blant annet ivaretatt gjennom 26 fagteam for barnevernet spredt utover hele landet.

Bufetats regioner arbeider innenfor områdene:

- barnevern
- familievern
- adopsjon

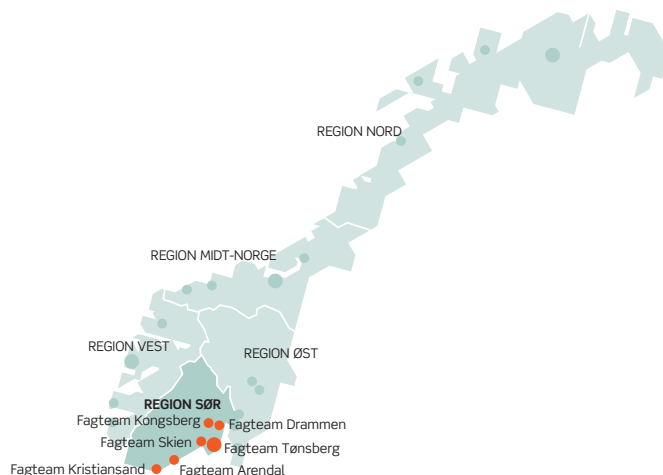
Bufetat, region sør

Bufetat, region sør omfatter fylkene Vest-Agder, Aust-Agder, Telemark, Vestfold og Buskerud. Regionkontoret ligger i Tønsberg. Det er ti familievernkontorer i regionen. Av disse er tre statlige og sju kirkelige. Familievernkontoret er et lavterskeltilbud for familierelaterte problemer. Regionen har seks fagteam. Fagteamene er det statlige barnevernets bindeledd til kommunene. Fagteamene er plassert i Kristiansand, Arendal, Skien, Tønsberg, Drammen og Kongsberg.

Til sammen har regionen 22 ulike statlige barne- og ungdomsinstitusjoner. I tillegg bruker regionen godkjente private barnevernsinstitusjoner. Regionen har nærmiljø- og familiebaserte tiltak og en fosterhjemstjeneste i hvert fylke.

I adopsjonssaker er region sør førsteinstans. Det innebærer ansvar for forhåndssamtykke til adopsjon av barn fra utlandet og søknader om bevilgning til adopsjon av barn bosatt i Norge. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet er klageinstans.

Det regionale overordnede ansvaret for familievern, barnevern og fag-team er organisert i egne avdelinger ved regionkontoret i Tønsberg. Kvalitet, opplæring og adopsjon er organisert i en avdeling. I tillegg er ansvaret for personal, økonomi, plan og administrasjon samlet i en avdeling for strategi og forvaltning. Regiondirektøren har en prosjektleder, sekretær og en informasjonsrådgiver i stab.

BUFETAT REGION SØR

Fagteam Kristiansand: Kristiansand, Mandal, Farsund, Flekkefjord, Vennesla, Songdalen, Søgne, Marnardal, Åseral, Audnedal, Lindesnes, Lyngdal, Hægebostad, Kvinesdal, Sirdal, Birkenes, Bygland, Bykle, Evje og Hornes, Iveland, Lillesand og Valle.	Fagteam Skien: Kragerø, Bamble, Porsgrunn, Skien, Siljan, Nome, Sauherad, Vinje, Seljord, Kviteseid, Tokke, Nissedal, Fyresdal, Drangedal og Bø.	Fagteam Drammen: Drammen, Lier, Røyken, Hurum, Hole, Nedre Eiker, Svelvik og Sande.
Fagteam Arendal: Arendal, Froland, Gjerstad, Grimstad,	Fagteam Tønsberg: Andebu, Hof, Holmestrand, Horten, Lardal, Larvik, Nøtterøy, Re, Sandefjord, Stokke, Tjøme og Tønsberg.	Fagteam Kongsberg: Flesberg, Flå, Gol, Hemsedal, Hol, Kongsberg, Krødsherad, Modum, Nes, Nore og Uvdal, Ringerike, Rollag, Sigdal, Øvre Eiker, Ål, Notodden, Hjartdal og Tinn.

Barnevernet

Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) har ansvaret for det statlige barnevernet og for å gi bistand til kommunene i barnevernssaker. Bufetat har ansvar for fosterhjemstjenesten og familiebaserte tiltak. I tillegg er Bufetat ansvarlig for drift av statlige barnevernsinstitusjoner og for å godkjenne kommunale og private barnevernsinstitusjoner.

Det er til det kommunale barnevernet familier kan henvende seg når de trenger hjelp. Det kommunale barnevernet tar imot bekymringsmeldinger og har ansvar for å undersøke forholdene og gjennomføre tiltak i henhold til lov om barnevernstjenester.

Fagteam for barnevernet

Det er 26 fagteam spredt utover landet. Teamene er det statlige barnevernets kontakt med kommunene. For å sikre faglig bredde i teamene består de av psykologer, barnevernspedagoger, sosionomer og pedagoger.

Fagteamene arbeider med:

- å finne lokale løsninger i samarbeid med kommunene
- faglig bistand i vanskelige barnevernssaker
- å bistå kommunene i plasseringssaker utenfor hjemmet
- inntak til statlige barnevernsinstitusjoner og kjøp av plasser fra private aktører

Fosterhjem

Fosterhjemstjenesten har ansvar for rekruttering og formidling av familier som ønsker å utføre oppgaver for den offentlige barnevernstjenesten, og for at disse familiene får nødvendig opplæring og veiledning. Fosterhjemstjenesten kan bistå kommunene ved plassering, oppfølging og avslutning av fosterhjemsopphold. Kommunene kan også få bistand til rekruttering, opplæring og veiledning av tilsynsførere.

Familiebaserte tiltak

Familiebaserte tiltak innen barnevernet er et hjemmebasert behandlingstilbud. Her får barn og unge som bor hjemme opplæring, veiledning og annen hjelp av fagfolk, sammen med resten av familien sin.

Barnevernsinstitusjoner

Bufetat driver egne institusjoner over hele landet og bruker også private institusjoner. Det er ulike typer institusjoner; barnehjem, ungdomshjem, kombinerte barne- og ungdomshjem, institusjoner for foreldre og barn, bo- og arbeidskollektiver og akutt- og utredningsinstitusjoner.

Les mer om barnevern på www.bufetat.no

Hvem gjør hva i barnevernet?

Fylkesmannen har tilsyn med barnevernsvirksomheten og skal bl.a. påse at pålagte oppgaver etter barnevernloven blir utført. Fylkesmannen er klageinstans for enkeltvedtak i kommunen.

Kommunen tar i mot bekymringsmeldinger om barns situasjon gjennom barnevernstjenesten. Den har ansvar for å undersøke forhold og foreslå tiltak i henhold til lov om barneverntjenester.

Fylkesnemndene for sosiale saker er faglig frittstående statlige organer (domstolslignende) som blant annet avgjør saker om omsorgsovertakelse og tiltak for barn og unge med atferdsvansker.

Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) forvalter det statlige barnevernet. Fagteamene er bindeleddet til kommunene. Bufetat driver institusjoner, fosterhjemstjeneste, familiebaserte tiltak og kjøper plasser hos de private institusjonene.

Barne- og familiedepartementet har et generelt overordnet ansvar for barnevernet.

Cathrine Lindahn, styremedlem i Landsforeningen for barnevernsbarn, har bodd både på ungdomshjem og akuttinstitusjon.

Barnevernet må være der for barna

Cathrine Lindahn, styremedlem i Landsforeningen for barnevernsbarn, har endret sitt syn på barnevernet etter at hun selv flyttet på institusjon.

– I begynnelsen visste jeg ikke hva jeg skulle forvente, forteller Cathrine. Hun, som mange andre, så på barnevernet som noe hun fryktet. Det var før hun hadde møtt det. Dette har heldigvis endret seg totalt.

– Jeg har i dag bare positive ting å si om barnevernet slik jeg har opplevd det,

fortsetter Cathrine. Men det betyr ikke at Cathrine og Landsforeningen for barnevernsbarn ikke har meninger om hvordan de ser for seg utviklingen av barnevernet!

– Det er viktig at barnevernet ikke blir for firkantet. De ansatte må være der for barna, ingen må få lov å falle mellom to stoler. Ettervernet er også ekstremt viktig. Hver bruker må ses på hver for seg, og noen trenger lang tid på institusjon. Det er skummelt å bli 18 år, da er det viktig å ha en god tiltaksplan som

man er med å bestemme selv, mener Cathrine. Landsforeningen for barnevernsbarn er veldig opptatt av et åpnere barnevern.

– De som jobber i barnevernet må gå ut og fortelle hvordan ting faktisk er. Det er viktig at barnevernsansatte har yrkesstolthet, da må det medieskapte bildet av barnevernet endre seg. Det kan skje ved et åpnere barnevern, avslutter Cathrine.

Familievern

Familievernet er et landsdekkende, gratis lavterskeltilbud som retter seg mot par, familier og enkeltpersoner. Alle som ønsker det, kan henvende seg til et familievernkontor. Kontorene gir tilbud om rådgivning, veiledning og terapi når det er vansker, konflikter eller kriser i familien. Det er ønskelig at folk tar tidlig kontakt, før problemene blir for store.

Familievernkontorene arbeider også med mekling etter ekteskapsloven og barneloven. Det betyr at foreldre med barn under 16 år får mekling i forbindelse med separasjon og avtaler om samvær med barna. Samboende foreldre som oppløser forholdet får også bistand til samværsavtaler.

Familievernet driver forebyggende og utadrettet virksomhet som samlivstiltak og foreldreveiledning. Kontorene har også et medansvar for større prosjekter på områder som samlivskurs for førstegangsforeldre og veiledning til foreldre med funksjonshemmede barn.

I tillegg driver de informasjons- og veiledningsarbeid overfor det øvrige hjelpeapparatet og andre.

Det finnes ca 65 familievernkontorer i Norge, spredd utover landet. Ca 60 prosent av kontorene er statlige og ligger under Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat), mens de øvrige eies av kirkelige stiftelser og har driftsavtaler med staten. Alle familievernkontorene er underlagt Lov om familievernkontorer.

Ditt nærmeste familievernkontor finner du på www.bufetat.no

Illustrasjonsfoto

Det hjalp

Gunn og Stein hadde bodd sammen i fem år før de fikk Kristine. Det var etter det at det begynte å floke seg i samlivet. Da de to år senere fikk Andreas, begynte det å bli skikkelig slitsomt.

Gunn og Stein tror det er mange andre par som har det som dem. De var glad for at de tok mot til seg og ba om en time på det lokale familievernkontoret. Det var et vennepar av dem som anbefalte det. De hadde gjort det samme, og hadde gode erfaringer.

– Men dere må ikke vente for lenge, hadde de sagt.

Stein var nok den av de to som hadde minst lyst. Når de prøvde å snakke sammen hjemme om problemområdene, endte de som regel opp med å såre hverandre. Stein orket ikke mer av det.

Det var ganske tøft å komme i gang på familievernkontoret, fortalte Stein etterpå. Men de følte begge to at de ble lyttet til. De fikk hjelp til å sortere problemene, og til hvordan de kunne jobbe med å få det bedre sammen.

– Hadde vi ikke gjort det nå, vet jeg ikke hvordan det hadde gått, sier Gunn. Livet har ikke blitt noen søndagsskole etterpå, men Gunn og Stein har blitt mer bevisste på at de ikke kan feie problemene under teppet. Og de synes de har lært litt mer om hvordan de kan takle det som kommer.

Adopsjon

Formålet med adopsjon er i første rekke å gi et godt og varig hjem til barn som de biologiske foreldrene ikke kan ta vare på. Adopsjon skal være til beste for barnet.

Det er regionene i Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) som behandler de fleste søknader etter lov om adopsjon. Dette gjelder både forhåndssamtykke til adopsjon av utenlandske barn og søknad om adopsjonsbevilgning av norske barn. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) er klageinstans i disse sakene.

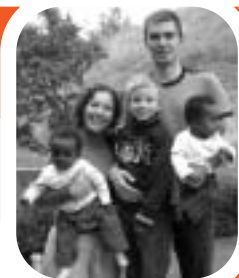
Ved utenlandsadopsjon starter prosessen ved at kommunene utreder søkerne og skriver en sosialrapport. Derfra kommer søknaden til Bufetats regionkontorer for behandling. Ved godkjenningen går søknaden videre til en av de tre godkjente adopsjonsforeningene i Norge. Foreningene har ansvar for å formidle barn til søkerne. Det er viktig å være oppmerksom på at det kan være store forskjeller på hvor lang saksgangen er i de forskjellige samarbeidslandene.

Bufdir fører tilsyn med foreningenes virksomhet både her i Norge og i de landene vi har et etablert adopsjonssamarbeid med. Bufdir har videre ansvaret for samarbeidet med adopsjonsmyndighetene i andre land. I utenlandssakene utbetaler Bufdir en engangsstøtte til adoptivfamiliene etter at adopsjonen er gjennomført. Bufdir har også ansvar for det sentrale adopsjonsregisteret, der alle adopsjonene fra 1917 og fram til i dag er registrert.

Les mer om adopsjon på www.bufetat.no

Familien Myklebust
Haakensen på verandaen
hjemme.

Tidkrevende prosess med lykkelig slutt

– Å adoptere er en lang og til tider frustrerende prosess, men verdt hvert minutt med slit når du ser resultatet. Vi er kjempefornøyde med våre tvillingjenter, smiler Helga Myklebust. Hun og mannen Trond Haakensen har adoptert fire måneder gamle tvillingjenter, Anna Kenenye og Maria Yalfal, fra Etiopia. Fra før hadde de sønnen Håkon (5).

– Det ble til tider et spennende svangerskap vi begge to var like mye involvert i, forteller Helga.

Proessen gikk ikke helt slik de hadde ventet. Det var til tider vanskelig å være prisgitt ytre omstendigheter.

– Vi visste at vi før eller senere ville få et barn. Vi var forberedt på at det kunne ta tid, men vi trodde prosessen ville gå sakte og sikkert fremover, ikke at vi plutselig skulle rykke tilbake til start.

– Godkjenningsprosessen gikk raskt, men det var en skummel prosess å være i. Vi var spente – ville vi holde mål? Etter godkjenningen ble vi fylt med optimisme, men så stanset alt opp for det var ingen

barn å adoptere i Sri Lanka, som var det landet vi hadde bestemt oss for å adoptere fra. Da vi til slutt byttet land gikk alt veldig fort, og før vi visste ord av det var vi foreldre til to nydelige jenter. Til sammen brukte vi nesten to år, noe som er helt gjennomsnittlig, forteller paret.

Familien har et klart råd til andre som ønsker å adoptere barn: Prøv å slappe av! Ikke glem å leve i mellomtiden, og ikke utsett alt du skal gjøre til etter at barna har kommet.

Bufetat, region sør
Olav Trygvassonsgt. 4
3125 Tønsberg
Telefon: 33 72 90 00
Faks: 33 72 90 01
E-post: region.sor@bufetat.no